

516**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 26 sierpnia 1939 r.

o obowiązku urządzania schronów przeciwlotniczych w istniejących budynkach mieszkalnych lub poza ich obrębem.

Na podstawie art. 410 pkt 14) oraz art. 416 | spolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie bu-
ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczy- | dowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P.

z 1939 r. Nr 34, poz. 216) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 sierpnia 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 514) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Na każdej działce, zabudowanej budynkami mieszkalnymi o kubaturze przewyższającej 2500 m³, powinny być urządzone schrony przeciwlotnicze. Dopuszcza się urządzenie wspólnych schronów dla kilku sąsiednich działek z zachowaniem warunków określonych w § 2 ust. 2 i 3.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:

1) gdy kubatura żadnego budynku nie przekracza 2500 m³, choćby wspólna kubatura wszystkich budynków na działce przekraczała 2500 m³;

2) gdy w budynku o kubaturze przekraczającej 2500 m³ część mieszkalna nie przekracza powyższej kubatury.

3. Wielkość schronów powinna odpowiadać normom, określonym w § 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 278). Właściwe władze budowlane stosownie do warunków miejscowych i innych zachodzących okoliczności mogą wyrazić zgodę na zmniejszenie określonych wyżej norm wielkości schronu.

4. Miejsce i sposób urządzenia schronu określają właściwe władze budowlane.

§ 2. 1. W przypadkach, gdy urządzenie schronu na tej samej działce w sposób ustalony w § 1 zostanie uznane przez właściwą władzę budowlaną za niemożliwe, może ona zarządzić urządzenie wspólnego schronu dla kilku sąsiednich działek, do których stosuje się przepis § 1.

2. Wielkość schronu wspólnego powinna odpowiadać normom określonym w § 1 ust. 3.

3. Miejsce i sposób urządzenia wspólnego schronu oraz dojścia do niego z poszczególnych działek określają właściwe władze budowlane. Na działce, nie zabudowanej budynkami określonymi w § 1, może być wyznaczone miejsce

pod budowę wspólnego schronu dla użytku mieszkańców sąsiednich, zabudowanych działek. W tym przypadku schron powinien być tak zaprojektowany, by można było go odpowiednio powiększyć przy zabudowie działki niezabudowanej.

§ 3. Decyzja o urządzeniu schronu wspólnego powinna określać przewidywane koszty robót budowlanych i utrzymania oraz podział tych kosztów pomiędzy właścicieli poszczególnych działek w stosunku do ilości mieszkańców tych działek, obliczonej według norm ustalonych w § 1 ust. 3 z uwzględnieniem umniejszenia wartości nieruchomości wskutek urządzenia schronu.

§ 4. 1. Schrony, określone w § 1 i § 2, powinny być wykonane do dnia 1 sierpnia 1940 r.

2. Właściwe władze budowlane mogą ustalić stosownie do warunków miejscowych i innych okoliczności wykonanie wymienionych urządzeń w terminach krótszych, niż przewidziany w ust. 1.

§ 5. Zmiana przeznaczenia lub rozbiórka schronów, określonych w § 1 i § 2, może nastąpić jedynie za zgodą właściwych władz budowlanych.

§ 6. Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) stosownie do warunków miejscowych i innych okoliczności może zezwolić na niestosowanie przepisów rozporządzenia niniejszego w poszczególnych miejscowościach osiedlach albo ich częściach, lub wreszcie na poszczególnych działkach.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w miastach, wydzielonych z powiatowych związków samorządowych, oraz w miejscowościach, w których mają moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1938 r. o przygotowaniu w czasie pokoju obrony przeciwlotniczej i przeciwgazowej w dziedzinach regulacji i zabudowania osiedli oraz budownictwa publicznego i prywatnego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 278).

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski